

smrti, kar je zelo redek primer. Iz početka obstoja do razpusta je bil zaveden član »Orla«, večletni cerkveni pevec, član Kmetskega bralnega društva in Katoliške akcije, kjer se je udeleževal v dramatičnem odseku in pri tamburaškem zboru. Svetila mu večna luč!

Sv. Andraž pri Velenju. Po daljšem bolehanju je v starosti 60 let, previdena s sv. zakramenti, za vedno zatisnila svoje oči gospa Verdev Ferdinanda, po domače Zornikova mama iz Dobriča. Zapustila je moža Valentina in devet krščansko vzgojenih otrok: šest fantov in tri dekleta. Solze se niso utrinjale brez vzroka, temveč kot znak hvaležnosti in ljubezni

do rajne dobre mamice. Bog daj rajni večni mir in pokoj, možu, sinovom in hčerkam pa naše iskreno sožalje!

Lancova vas — St. Vid pri Ptuj. Predzadnje sredo je tukaj umrl 83letni Martin Čoh, posestnik. Rajnega blagega starčka je spoštovala ter cenila cela vas in se mu je izkazala z najboljše udeležbo pri pogrebu hvaležna za vse dobrote, katere ji je izkazoval v življenju. Blagopokojni je bil 30 let naročnik našega »Slovenskega gospodarja«. Preostali se zahvaljujejo vsem, ki so pripomogli, da je bil pogreb res veličasten.



St. Janž pri Dravogradu. 50letnico svojega življenja je obhajal pretekle dni g. Ivan Guzej, posestnik v Bukovski vasi, rodem iz Teharjev pri Celju. G. Guzej je vedno vneto sodeloval tudi pri bivšem Orlu, Katoliškem prosvetnem društvu in drugih gospodarskih ustanovah. G. Guzeju želimo, da bi čil in zdrav dočkal vsaj 80 let.

St. Peter pri Mariboru. Vinske gorice dobro kažejo, saj suho in vroče vreme je kot nalašč za vinograde. Trta ima bogat nastavek ter se nam obeta obilna trgateg. Samo hudega vremena in toče nas obvaruj, o Bog! Vinska kupčija se je poživila in cena poskočila, zato se naj nihče s prodajo ne prenažli, ker so vinske zaloge ponekod že izčrpane. Po dolgi suši smo pretečni teden dobili pohlevnega dežja, a velik premalo. Poljski pridelki vesled veliko trpe, zlasti krompir in fižol. — Evharističnega kongresa v Ljubljani smo se udeležili tudi mi šentpeterčani. Spomin na to prekrasno sroslavo evharističnega Kralja bo ostal vsem udeležencem v trajnem spominu! — Za slučaj priklopitve enega dela občine Košaki mestu Maribor bi se menda ostali deli občine porazdelili med sosednje občine. Ti, ki so dosedaj vladali šentpeterčanom, so hoteli, da se priključita k. o. Metava in Trčova k občini Duplek, ostale k. o. Nebova, Celestrina, Vodole, Hrenca in Molečnik pa k občini Sv. Mar-

jeta ob Pesnici. Ali si je mogoče misliti še bolj čudne razdelitve? Namen je pač bil: samostojne občine št. Peter nikdar, ker v nasprotnem slučaju bi pač izgubila peščica, ki je dosedaj nam vladala, svojo moč.

St. Peter pri Mariboru. Nad 85% občanov bivše samostojne občine št. Peter pri Mariboru in Grušove se je izjavilo za vpostavitve občine št. Peter ter izločitev iz občine Košaki, oziroma Sv. Marjete ob Pesnici, tako da bi okoliš župnije in občine bil enak. Ker se pri svoječasnih komasacijah občin ni oziralo na naše želje, ker je pač takrat odločevalo samo par ljudi, ki niso imeli z ljudstvom nobenih zvez, upamo, da se bo storjena krivica popravila. Tozadevna prošnja je že odposlana na merodajno mesto. — Dovoljen je kredit za nadaljevanje gradbenih del zadnjega dela nove banovinske ceste št. Peter—Nebova—Ložane v znesku 100.000 Din. Z delom se bo čimpreje pričelo. Tudi odcepek od banovinske ceste v Nebovi proti Grušovi in Humu se bliža svoji dovršitvi. Treba bi še casto podaljšati do Zimice in imeli bi najkrajšo zvezo z banovinsko cesto Sv. Barbara v Slov. goricah in dalje proti Ptuj. — Tudi pri nas je neki ožji krog se pripravljal, da izvrši nalogo POF. No, pa prišlo je drugače. Za POF je prišel puf-tuš tako nepričakovano, da jim je vzelo skoro dar govora. Tudi kufre si nekateri pripravljajo. O, le naj odražajo, prav nič —am ne bo žal za njimi. Saj še bo šentpeterska kronika jih ovekovečila radi njih dejanj, ki so jih storili tekom zadnjih petih let nam šentpeterčanom!

Sv. Trojica v Slov. goricah. V Zgornjem Porčiču stoji 20 m visoko drevo v obliki križa, na kojem je pritrjen znak sv. Evharistije. Na praznik sv. Petra in Pavla popoldne ga je p. Ludvik slovesno blagoslovil. Razlegali so se strelci topičev. Ves grič je bil v cvetju, križ stoji sredi vinskih gor, prepleten z vencji; lučke lampijončkov so pozdravile bližajočo se procesijo. V skrivnostnem mraku se je zgrnila procesija okoli križa. Gospod pater je spregovoril prisrčne besede o križu, ki naj bo vedno in v vseh bridkosti življenja spomin in sredstvo odrešenja. Tako smo se Svetotrojičani udeležili evharističnega kongresa tudi doma, dasiravno smo bili v Ljubljani zastopani v lepem številu.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 7. junija je preteklo 50 let, odkar sta bila poročena zakonska Jožef in Franciška Žižek v Trotkovi. Zato sta dne 8. julija obhajala zlato poroko v cerkvi sv. Treh kraljev. V nagovoru je g. dekan naglašal, kako sta si z božjim življenjem in delovanjem zaslužila to veliko milost. Mož Jože je majhen posestnik in znan krojač. Zlatoporočenca sta imela 14 otrok. Najstarejši sin France je umrl na domu vsled jetike 24 let star dne 22. aprila 1910. Bil je priljubljen organist v št. Vidu pri Ptuj. Petero otrok je umrlo v nežni otroški dobi. Zivi še 8 otrok, od teh je Barbara poročena z domačim organistom. Zlatoporočenca sta svoje otroke lepo vzgojila. Kakor ona dva, so tudi vsi otroci zvesti člani Marijine družbe. Štiri hčerkice in sin so že dolga leta požrtvovalni člani domačega cerkvenega pevskega zbora. Kadar gre za verski napredek, vsikdar z veseljem sodeluje vsa družina. Kljub velikemu številu otrok družini ničesar ne primanjkuje, spremlja jo očividni božji blagoslov. Zlatoporočenec je v 77. letu, zlatoporočenka pa v 74. letu starosti. Kljub visoki starosti in neštetim družinskim žrtvam sta še oba krepka in živahna in sta na zlati gostiji, katere se je udeležil tudi gospod kaplan Anton Bošte iz Mežice, čvrsto prepevala. Bog živi zlatoporočenca, ki sta bila tudi vedno narodno zavedna, še mnogo let! Naj najdeti v naših družinah veliko posnemovalcev!

Kapela pri Radencih. Magdalenska nedelja (kakor že objavljeno) se bo obhajala letos dne

Nemec Gruber trdi, da jo navadno puma po-piha pred lovcem, vendar se ni zanesti na pobeg. Ranjeni puma je nevaren ravnotako kakor indijski tiger.

Na lovskih pohodih je nosil seboj čuvaj eno puško za naboje s šibrami za strašilo psom, drugo na kroglo za pume.

Nekega dne, precej daleč od taborišča, so se zapodili psi za sledjo pume po komaj par centimetrov debelem snegu. Lovec je zadel hitro na velikega pumo, ki se je zatekel na deblo, katero je ležalo poševno ter oprto ob drugo drevo. Pomeril je v zver ter oddal dva strela. Puma niti trenil ni, da bi bil razodel ter pokazal, da je zadet. Čuvaj je pomeril proti glavi, a stari stric se je začel sprehajati po poševnem deblu gor in dol, kar bi mu ne bilo uspelo, če bi bilo stalo drevo pokoncu. Psi so čakali nanj in so ga k sreči napadali od zadej. Lovcu je postalo takoj jasno, da je streljal na pumo s šibrami in je začel stikati po žepih za patrono s kroglo. Puma se je zakadil proti njemu in se je moral skriti čuvaj za drugo deblo. Čeravno so se stalno zaganjali vanj psi,

je preganjal z vso vnemo strelca. Slednjič je le privlekel Gruber naboj s kroglo in sicer v odločilnem trenutku, ko je že stegnil puma tace, da bi zagrabil ter potegnil lovca k sebi. Major, vodilni pes krdela, je skočil na pomoč in je česnil z zobmi po pumovi taci. Radi nekaj trenutkov trajajočega spopada je lahko čuvaj pomeril na kratko razdaljo in končal boj s kroglo. Pri natančnejši preiskavi ubite zverine je dognal Gruber, da sta strela s šibrami oslepila pumo, sicer bi že bil obračunal z lovcem za vselej.

Puma le redkokedaj napade človeka z namenom, da bi ga požrl. Če je lačen, sledi človeku, pod ugodnimi pogoji se tudi potukne v zasedo. V severnoameriškem parku, kjer mrgoli vsemogoče divjačine, ni bilo čuti, da bi se bil lotil puma človeka; po drugih krajih se je zgodilo gostokrat, da je zalezoval lovca in raztrgal otroke.

Družino Davis, ki je bila nekaj milj severno od parka, je preganjal puma do praga hiše. Tudi druge družine so poročale o sličnih srečanjih.

(Dalje sledi.)

ki ga vržeš v hladno vodo, baker in svinec postaneta trda kot jeklo. So male živalice, ki otpnejo pri temperaturi 268 stopinj pod ničlo, a ogrete spet oživijo. Tudi bakterije in glivice plesni prenesejo temperaturo 200 do 250 stopinj brez škode. Mecceni in breze vzhodne Sibirijske vztrajajo v nizki temperaturi do 50 stopinj pod ničlo. O človeku je znano, da umre, čim pade njegova telesna temperatura na 25 stopinj Celzija pod ničlo. Za kratek čas pa prenese človek tudi še večji mraz.

Čudna statistika.

V Avstraliji se pustit mnogo več zakoncev ločiti po 24 letih skupnega življenja nega pa po enem letu.

28. julija. Ob tej priliki pride navadno veliko kramarjev h Kapeli ter zavzamejo prostore okrog cerkve. Tu je vrišča in kriča, da je joi! Drug drugega skušajo prekositi in prekričati, da bi privabili ljudi k sebi. Ker se to godi tudi med službo božjo in se vse v cerkev sliši, s tem službo božjo zelo motijo. Najlepše pa še je pri poznem sv. opravilu. Takrat je skoraj vsa mladina, od šolarčkov do mož in žen, zunaj pri kramarjih ter hodi od jednega do drugega in pase svojo radovednost, ne zmeni se pa za božjo besedo, ki se v cerkvi razlaga, kakor tudi ne za službo božjo, tako jih je na tak dan zelo veliko brez sv. maše. Trg okrog cerkve je prenapolnjen, cerkev pa je prazna, in pridigar, ki je od drugod naprošen, mora govoriti navadno praznim klopem. Tu ne pomaga nič več opomin dušnega pastirja, celo pri otrocih-šolarjih ne. To je tista velika moralna škoda, ki je hujša, ko vse drugo, katero Cerkev tak dan trpi. Domači dušni pastir bi pa moral vse to mirno gledati in k vsemu molčati! Vselej svoje odgovornosti tega ne mora. Kaj bi rekel Gospod k temu, ki je svojčas v templju prodajalcem mize prevrnil in jih izgnal iz templja, ker so ljudi zadrževali in motili pri daritvi, ki je bila le senca naše najsv. daritve? Da se tako gorostasno motenje božje službe odpravi, in velika moralna škoda, ki jo ima zlasti mladina tak dan, prepreči, je cerkveno predstojništvo sklenilo, da se znanprej prepove kramarjem postavljati stojnice pri cerkvi na cerkvenem prostoru. — Cerkveno predstojništvo.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Slovesno poroko smo videli pretečeno nedeljo dne 7. julija, ko sta si pred oltarjem podala roki kmetska hčerka Anica Caf iz veleugledne družine Cafove, ter kmetski sin Francišek Podplatnik iz Sejanca iz znane spoštovane družine Podplatnikove. Pri poroki smo videli mnogo odličnih gostov, dokaz, kako spoštovanje in ugled uživa Cafova družina, ki je iz nje izšel bivši tukajšnji župnik in dekan g. Jakob Caf. Cerkvni pevski zbor pri Sv. Tomažu bo zelo pogrešal eno najboljših pevk, ki je vneto delovala v pevskem cerkvenem zboru ter s svojim milodonečnim glasom pospeševala čast božjo. V skrbi za srečen zakon je kot nevesta romala k trsaški Materi božji, da si izprosí njen materinski blagoslov. Vama, dragi Francišek in Anica, želimo iz srca mir, ljubezen in božji blagoslov. Pri poročni pojedini so usmiljena srca darovala za farne siromake 140 Din, za kar tisočeri Bog plačaj!

Peter Rešetar rešetari.

Nič ne vam! Gospod senator dr. Marušič, bivši ban, bivši socijalni minister, nekaj dni tudi prosvetni minister, je dal izjavo, da nič ne ve ne o kofinacijah, ne o POFu itd. Ne ve, kaj se nam je krivic godilo, ko je bil ban, ne ve, kaj se je godilo, ko je bil minister.

Sprejemam v novo službo. Kar je veliko brezposelnih, sem v Beogradu v akupščini nastavljal celo vrsto mladih brezposelnih izobražencev, ki vodijo točen pregled, v kateri klub da spada kateri gospodov poslancev. Sami si namreč ne morejo zapomniti neprestanih izprememb.

Izprememba ministrstev. Listi poročajo, da bo posle ministrstva za telesne vežbe prevzelo sedaj ministrstvo za zdravje. Telesne vežbe so namreč sedaj končane in treba je ljudi zdraviti, da bo res vse zdravo.

Stari zakon — novi zakon. Tudi v politiki imamo stari zakon in novi zakon. Sedanji po-

slanci so starega zakona, očaki in preroki, sedaj pa pride novi zakon. Namreč volilni.

Razlika med prejšnjo in sedanjo vlado. Sedanja vlada izdaja milijone za javna dela, poprejšnja vlada pa jih je izdajala za tajna dela.

Jevtič v Göringovi šoli. Göring je mojster Hitlerjevih koncentracijskih taborov. Bil je sedaj parkrat v Beogradu. Jevtič ga je hotel posnemati, pa se mu ni posrečilo. Sedaj se je pri Göringu pritožil, ta pa ga je poučil: Vidiš, pri nas je bilo takole, najpreje so oni nas zapirali, potem šele mi nje. Ti si napravil pa ravno narobe!

POFI Beseda, ki jo danes vsakdo pozna. Prvotno je pomenila nekaj drugega, kakor ji danes dajejo pomen. Ker so to organizacijo hoteli napraviti po italijanskem fašističnem vzoru, se pravilno imenuje: Papagaji Oštra Fronte. Ko je javnost izvedela o POFu, je bila pač, posebno ker je videla, da se je to godilo na državni puf.

Zunanji svet je zadovoljen! Jevtič ima zdaj časa dovolj, pa čita časopise od 5. maja dalje in premišljuje: Čudno to, da je zunanji svet bil zadovoljen po mojih volitvah dne 5. maja in je zadovoljen tudi sedaj, ko se mi je od 5. maja že vse omajalo in odpadlo. — Sluga pa, ki je slišal to premišljevanje, je pripomnil: Gospod bivši, zunanji svet je pa že tudi dne 5. maja vedel, da ste vi že ta dan propadli, zato je bil zadovoljen!

Važno za gospodarje na deželi.

Knjižica št. 6 »Slovenskega gospodarja« o bolnišnicah in bolniških pristojbinah ter plačilo bolniških stroškov za posle po poselskem redu. Poselski red za (bivšo) Štajersko z dne 27. 6. 1895, dež. zak. št. 84, pravi, da je gospodar dolžan (ako so seveda dani vsi drugi pogoji, ki jih zgoraj navedena knjižica navaja) plačati bolniške stroške za zdravljenje posla največ za štiri tedne (po koroškem poselskem redu n. pr. samo za 14 dni). To, kar je v par. 1156 O. D. Z., poselski red ne omenja. In bi po tem takem bolnica bila upravičena zahtevati povračilo bolniških stroškov (po poselskem redu za Štajersko) za 4 tedne ne glede na to, kako dolgo je trajala služba, ker je bilo določilo par. 1156 O. D. Z. v specialnem zakonu, ki o tem določa, t. j. v poselskem redu, izpuščeno. (V toliko bi bilo treba tudi navadilo na strani 25 knjižice št. 6 popraviti.) — Zgleda določilo par. 1156 O. D. Z. v gotovem oziru boljše, kakor sam poselski red; ker res je, da je za gospodarja, ki mora plačati štiri tedne bolnico za posla, ki niti ni bil toliko časa pri njem v službi, težko breme in skoraj krivično, če pomislimo, da plača drug gospodar, ki je imel svojega posla že lahko več let v službi, ravno toliko. Vendar za enkrat, dokler je ta poselski red v veljavi, se je treba tega drpati. Pač pa, ko se bo »kovač« nov poselski red, lahko stavite svoje zahteve po poslancih, ki bodo o tem določali in glasovali.

O padalu.

Padalo je preprosta zadeva.

Težava je samo v tem, kako padalo spraviti na čim manjši prostor ter ga čim bolj naglo razviti, kadar je potrebno. Poprej so vrvice, katera je iz vrečice potegnili padalo, pritrjili kar na leta-

lo. Ko je letalec skočil iz letala, se je vrstica pretrgala, obenem pa potegnili padalo iz vrečice. V zraku se je potem padalo samo odprlo. Drugi način je, da letalec, ki skoči iz letala, padalo sam odpre. Potegne ta vrstico in iz vrečice smukne manjši konec padala. Zračni pritisk vleče nato kos padala vedno bolj iz vrečice, dokler se zunaj ves ne odpre.

Doživljaj letalca.

Prejšnji način, ki je starejši, je težavnejši. Sam sem nekoč skočil iz letala, ki je letelo 2000 m visoko. Pilot je obrnil letalo — tako pripoveduje nemški letalec Hans — ter mi dal znamenje: »Ven!« Zlezal sem iz sedeža in splezal na krilo. Ob robu krila sem zopet sedel, da so mi noge bingljale navzdol in pričakoval povelja. Vodnik je dvignil roko: »Sedaj!« Skočil sem. Takoj sem začutil, da se mi je vrstica, ki je bila pri drugem koncu pritrjena na letalo, opletla okrog života. Kar je sedaj sledilo, je bilo grozno. V isti sekundi sem se zavedel, da se padalo ne bo odprlo. Vrvica se je utrgala, a je bila z drugim koncem ovita okrog mojega života, tako da ni mogla potegniti padala iz vrečice. Padal sem proti zemlji, včasih z glavo naprej, včasih z nogami, toda padala nisem mogel odpreti. Videl sem že, kako je letalec krožil okrog mene in mi z rokami nekaj mahal. Napol onesveščen sem štel sekunde, kdaj da bom padel na zemljo, ter sem vlekel za vrstico.

V prvi sekundi padaš, če padalo ni odprto, le 5 metrov, v drugi že 15 m, v tretji sekundi 25 m. Že sem padal z naglico 400 km na uro proti zemlji. Ves obupan sem stresal vrstico. Posrečilo se mi je oprostiti se vrvice, nakar sem naglo odprl vrečico. Nad menoj je zabobnelo, kakor bi ustrelilo 100 strelcev. Sunek, ki me je pretresel, mi je vzel sapo. Čeprav sem bil dobro prevezan po vsem životu, mi je vez okrog prsi skoro ranila meso in stisnila prsni koš. Nato sem začel počasi plavati navzdol s hitrostjo 5 m na sekundo.

Nevarno pa je tako padanje, kadar piha močan veter. Moj tovariš je s padalom srečno prišel do zemlje, toda vihar ga je vrgel ob zid, da se je ubil. Iz 4000 m višine je brez nesreče padel.

(Konec prihodnjic.)

Poslednje vesti.

Iz domače politike.

Knez-namestnik Pavle se je vrnil iz Romunije preko Ljubljane nazaj v Bohinj dne 15. julija, kjer je koj sprejel v avdijenco ministrskega predsednika Stojadinoviča in grškega generala Kondilisa.

Grški podpredsednik vlade in vojni minister general Kondilis je odpotoval dne 15. julija z Bleda v Beograd, od tam na Oplenac na grob rajnega kralja in nato se bo vrnil nazaj v Grčijo.

Socijalistična »Svoboda« razpuščena. Ban dr. Đinko Puc je razpustil socijalistično telovadno in športno organizacijo »Svoboda« z njenimi podružnicami vred radi prekoračenja delokroga.